

Com guanyar la indulgència al Jubileu 2025?

La indulgència, do inestimable de la misericòrdia divina, és un dels “signes” peculiars dels anys jubilaris. La Penitenciària Apostòlica ha donat a conèixer les Normes sobre la concessió de la Indulgència durant el Jubileu del 2025.

27/12/2024

A la butlla de convocatòria del Jubileu Ordinari del 2025, el Sant Pare, crida

tots els cristians a fer-se **pelegrins d'esperança**. Aquesta és una virtut que cal redescobrir en els signes dels temps, els quals, duen “l’anhel del cor humà, necessitat de la presència salvífica de Déu, requereixen ser transformats en signes d’esperança” (*Spes non confundit*, 7), que haurà de provenir sobretot de la gràcia de Déu i de la plenitud de la seva misericòrdia.

Ja a la butlla de convocatòria del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia del 2015, el papa Francesc va subratllar que la Indulgència en aquest context adquiriria “una rellevància particular” (*Misericordiae Vultus*, 22), ja que la misericòrdia de Déu “esdevé indulgència del Pare que a través de l’Esposa de Crist arriba al pecador perdonat i l’allibera de tot residu de la conseqüència del pecat” (ibid.).

Anàlogament, avui el Sant Pare declara que el do de la Indulgència “permet descobrir com d'il·limitada és la misericòrdia de Déu. No sense raó a l'antiguitat el terme “misericòrdia” era intercanviable amb el d’“indulgència”, precisament perquè pretén expressar la plenitud del perdó de Déu que no coneix límits.” (*Spes non confundit*, 23). La Indulgència és aleshores, una gràcia jubilar.

Per aquest motiu, també en ocasió del Jubileu Ordinari del 2025, per voluntat del Summe Pontífex, aquest “Tribunal de Misericòrdia”, a qui correspon disposar tot el que concerneix la concessió i l'ús de la Indulgència, pretén motivar els ànims dels fidels per desitjar i alimentar el piadós desig d'obtenir la Indulgència com a do de gràcia, propi i peculiar de cada Any Sant i estableix les prescripcions següents, perquè els fidels puguin usufructuar

de les “disposicions per a poder obtenir i fer efectiva la pràctica de la indulgència jubilar.” (*Spes non confundit*, 23).

Jubileu 2025. Normes per obtenir la indulgència plenària

Durant el Jubileu Ordinari del 2025 es manté en vigor qualsevol altra concessió d'Indulgència. Tots els fidels veritablement penedit, excloent tot afecte al pecat (cfr. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed., norm. 20, § 1) i moguts per esperit de caritat i que, en el curs de l'Any Sant, purificats a través del sagrament de la penitència i alimentats per la Santa Comunió, preguen per les intencions del Summe Pontífex, podran aconseguir del tresor de l'Església, pleníssima Indulgència, remissió i perdó dels seus pecats, podent aplicar-se a les ànimes del Purgatori en forma de suffragi:

I.- A les sagrades peregrinacions

Els fidels, pelegrins d'esperança, podran aconseguir la Indulgència Jubilar concedida pel Sant Pare si emprenen un pelegrinatge:

cap a qualsevol lloc sagrat jubilar: participant devotament a la Santa Missa (sempre que ho permetin les normes litúrgiques es podrà utilitzar especialment la Missa pròpia pel Jubileu o bé, la Missa votiva: per a la reconciliació, pel perdó dels pecats, per demanar la caritat i per fomentar la concòrdia); en una Missa ritual per conferir els sagraments d'iniciació cristiana o la Unció dels malalts; en la celebració de la Paraula de Déu; a la Litúrgia de les Hores (ofici de lectures, laudes, vespres); al Via Crucis; al Rosari marià; a l'himne de l'Akaihistos; en una celebració penitencial, que conclogui amb les confessions individuals dels penitents, com està establert al ritu de la Penitència (forma II);

a Roma: en almenys una de les quatre Basíliques Papals Majors: de Sant Pere al Vaticà, del Santíssim Salvador al Laterà, de Santa Maria la Major, de Sant Pau Extramurs;

a Terra Santa: en almenys una de les tres Basíliques: del Sant Sepulcre a Jerusalem, de la Nativitat a Betlem, de l'Anunciació a Natzaret;

en altres circumscripcions

eclesiàstiques: a l'església catedral o altres esglésies i llocs sagrats designats per l'Ordinari del lloc. Els bisbes tindran en compte les necessitats dels fidels, així com l'oportunitat mateixa per mantenir intacte el significat del pelegrinatge amb tota la força simbòlica, capaç de manifestar la necessitat urgent de conversió i de reconciliació;

II.- A les visites pies als llocs sagrats

També, els fidels podran aconseguir la Indulgència jubilar si, individualment o en grup, visiten devotament qualsevol lloc jubilar i allà, durant un període de temps adequat, realitzen adoració eucarística i meditació, concloent amb el Pare Nostre, la Professió de Fe en qualsevol forma legítima i invocacions a Maria, Mare de Déu, perquè en aquest Any Sant tots “podran experimentar la proximitat de la més afectuosa de les mares, que mai no abandona els seus fills.” (*Spes non confundit*, 24).

Amb l'especial ocasió de l'Any jubilar, també es podran visitar, a més dels insignes llocs de peregrinació anteriorment mencionats, aquests altres llocs sagrats amb les mateixes condicions:

a Roma: la Basílica de la Santa Creu a Jerusalem, la Basílica de Sant Llorenç a l'Estiu, la Basílica de Sant Sebastià

(es recomana vivament la devota visita anomenada “de les set Esglésies”, tan estimada per Sant Felip Neri), el Santuari del Diví Amor, l'Església de Sant Spirito in Sassia, l'Església de Sant Pau alle Tre Fontane, lloc del Martiri del Apòstol, les Catacumbes cristianes; les esglésies dels camins jubilar dedicades respectivament a l'Iter Europaeum i les esglésies dedicades a les *Dones Patrones d'Europa i Doctors de l'Església* (Basílica de Santa Maria sopra Minerva, Església de Santa Brígida a Camp de Fiori, Església de Santa Maria della Vittoria, Església de Trinità dei Monti, Basílica de Santa Cecília a Trastevere, Basílica de Sant Agustí a Camp Marzio);

en altres llocs del món: les dues Basíliques Papals menors d'Assís: de Sant Francesc i de Santa Maria dels Àngels; les Basíliques Pontifícies de la Verge de Loreto, de la Verge de

Pompeia, de Sant Antoni de Pàdua; qualsevol Basílica menor, església catedral, església concatedral, santuari marià, així com, per a utilitat dels fidels, qualsevol insigne església col·legiada o santuari designat per cada Bisbe diocesà o eparquial, com també santuaris nacionals o internacionals, “llocs sants d'acollida i espais privilegiats per generar esperança” (*Spes non confundit*, 24), indicats per les Conferències Episcopals.

Els fidels veritablement peneditis que no podran participar a les solemnes celebracions, a les peregrinacions i a les pies visites per greus motius (especialment totes les monges i els monjos de clausura, els ancians, els malalts, els reclusos, com també aquells que, a hospitals o en altres llocs de cures, presten servei continu als malalts), aconseguiran la Indulgència jubilar, amb les mateixes condicions si, units en esperit als

fidels en presència, particularment en els moments en què les paraules del Summe Pontífex o dels Bisbes diocesans siguin transmeses a través dels mitjans de comunicació, recitaran a la pròpia casa o allà on l'impediment els permeti (p. ex. a la capella del monestir, de l'hospital, de la casa de cures, de la presó...) el Pare Nostre, la Professió de Fe en qualsevol forma legítima i altres oracions d'acord amb les finalitats de l'Any Sant, oferint els seus patiments o dificultats de la pròpia vida;

III.- A les obres de misericòrdia i de penitència

A més, els fidels podran aconseguir la Indulgència jubilar si, amb ànim devot, participen a les Missions populars, en exercicis espirituals o altres trobades de formació sobre els textos del Concili Vaticà II i del Catecisme de l'Església Catòlica, que es facin en una església o un altre

lloc adequat, segons la intenció del Sant Pare.

No obstant la norma segons la qual es pot aconseguir només una Indulgència plenària al dia (cf. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed., norm. 18, § 1), els fidels que hauran emès l'acte de caritat a favor de les ànimes del Purgatori, si s'acosten legítimament al sagrament de la Comunió una segona vegada el mateix dia, podran aconseguir dues vegades el mateix dia la Indulgència plenària, aplicable només als difunts (s'entén l'intern d'una celebració Eucarística; cf. can 917 i Pontifícia Comissió per a la interpretació autèntica del CIC, *Responsa ad dubia*, 1, 11 jul. 1984). A través d'aquesta doble oblació, es realitza un laudable exercici de caritat sobrenatural, pel vincle mitjançant el qual estan units al Cos místic de Crist els fidels que encara pelegrinen a la terra, juntament amb aquells que ja han

acabat el seu camí, doncs "la indulgència jubilar, en virtut de la pregària, està destinada en particular als qui ens han precedit, perquè obtinguin plena misericòrdia." (*Spes non confundit*, 22).

Però, de manera més peculiar, precisament "en l'Any jubilar estem cridats a ser signes tangibles d'esperança per a tants germans i germanes que viuen en condicions de penúria." (*Spes non confundit*, 10): per tant, la Indulgència també està unida a les obres de misericòrdia i de penitència, amb les quals es testimonia la conversió empresa. Els fidels, seguint l'exemple i el mandat de Crist, siguin estimulats a fer més freqüentment obres de caritat o misericòrdia, principalment al servei d'aquells germans que estan aclaparats per diverses necessitats. Redescobreixen més precisament "les obres de misericòrdia corporals: donar menjar al famolenc, donar de

beure l'assedegat, vestir el nu, acollir el foraster, assistir els malalts, visitar els presos, enterrar els morts”

(*Misericordiae vultus*, 15) i

redescobreixen així mateix “les obres de misericòrdia espirituals: donar consell a qui ho necessita, ensenyar a qui no sap, corregir el que erra, consolar el trist, perdonar les ofenses, suportar amb paciència les persones molestes, pregar Déu pels vius i pels difunts” (ibid.).

De la mateixa manera, els fidels podran aconseguir la Indulgència jubilar si es dirigeixen a visitar per un temps adequat els germans que es troben en necessitat o en dificultat (malalts, empresonats, ancians en solitud, persones amb capacitats diferents...), com fent-ne un pelegrinatge cap a Crist present en ells (cf. Mt 25, 34-36) i seguint les habituals condicions espirituals, sacramentals i de pregària. Els fidels, sens dubte, podran repetir aquestes

visites al curs de l'Any Sant, obtenint en cadascuna d'elles la Indulgència plenària, fins i tot quotidianament.

La Indulgència plenària jubilar podrà ser aconseguida també mitjançant iniciatives que ajudin de manera concreta i generosa l'esperit penitencial que és com l'ànima del Jubileu, redescobrint en particular el valor penitencial del divendres: abstenint-se, en esperit de penitència, almenys durant un dia de distraccions banals (reals i també virtuals, induïdes, per exemple, pels mitjans de comunicació i per les xarxes socials) i de consums superflus (per exemple, dejunant o practicant l'abstinència segons les normes generals de l'Església i les especificacions dels Bisbes), així com atorgant una proporcionada suma de diners als pobres; sostenint obres de caràcter religiós o social, especialment a favor de la defensa i protecció de la vida en cada etapa i

de la qualitat de la mateixa, de la infància abandonada, de la joventut en dificultat, dels ancians necessitats o sols, dels migrants de diversos Països "que abandonen la seva terra a la recerca d'una vida millor per a ells i les seves famílies" (*Spes non confundit*, 13); dedicant una part adequada del propi temps lliure a activitats de voluntariat, que siguin d'interès per a la comunitat o altres formes similars de compromís personal.

Tots els Bisbes diocesans o eparquials i aquells que en el dret són equiparables a ells, el dia més oportú d'aquest temps jubilar, en ocasió de la principal celebració a la catedral i a cadascuna de les esglésies jubilar, podran impartir la Benedicció Papal amb annexa Indulgència plenària, aconseguible per tots els fidels que rebin aquesta Benedicció amb les habituals condicions.

Sagrament de la Penitència

Perquè sigui pastoralment facilitat l'accés al sagrament de la Penitència i aconseguir el perdó diví a través del poder de les Claus, els Ordinaris locals estan convidats a concedir als canonges i als preveres, que a les Catedrals i a les Esglésies designades per a l'Any Sant podran escoltar les confessions dels fidels, les facultats limitadament al fòrum intern, de les quals, per als fidels de les Esglésies orientals, al can. 728, § 2 del CCEO, i en el cas d'una eventual reserva, aquelles per al can. 727, excloent, com és evident, els casos considerats al can. 728, § 1; mentre que, per als fidels de l'Església llatina, les facultats referides al can. 508, § 1 del CIC.

En aquest sentit, aquesta Penitenciària exhorta tots els sacerdots a oferir amb generosa disponibilitat i dedicació de si, la més

àmplia possibilitat als fidels
d'aprofitar els mitjans de la salvació,
assumint i publicant horaris per a les
confessions, d'acord amb els rectors
o rectors de les esglésies veïnes,
trobant-se al confessional,
programant celebracions
penitencials amb dates fixes i
freqüents, oferint també la més
àmplia disponibilitat de sacerdots
que, per assolir el límit d'edat, no
tenen encàrrecs pastorals definits. A
més, segons les possibilitats es
recordi, de conformitat amb el *Motu
propi Misericòrdia Dei*, l'oportunitat
pastoral d'escoltar les Confessions
també durant la celebració de la
Santa Missa.

Per agilitzar la tasca dels confessors,
la Penitenciaria Apostòlica, per
mandat del Sant Pare, disposa que els
sacerdots que acompanyaran o
s'uniran a peregrinacions jubilaris
fora de la pròpia Diòcesi, puguin
valdre's de les mateixes facultats de

les quals van ser proveïts a la pròpia Diòcesi per la legítima autoritat. Aquestes facultats seran després conferides per aquesta Penitenciaria Apostòlica als penitenciaris de les basíliques papals romanes, als canonges penitenciaris o als penitenciaris diocesans instituïts en cada circumscripció eclesiàstica.

Els confessors, després d'haver instruït els fidels sobre la gravetat dels pecats a què ve annexa una reserva o una censura, determinaran, amb caritat pastoral, apropiades penitències sacramentals, tals que els condueixin el més possible a un penediment estable i, segons la naturalesa dels casos, convidaran a la reparació d'escàndols i danys eventuals.

Finalment, la Penitenciaria convida vivament als bisbes, com a detentors del triple munus d'ensenyar, de guiar i de santificar, a cuidar l'exposició

clara de les disposicions i principis aquí proposats per a la santificació dels fidels, tenint en compte de manera especial les circumstàncies del lloc, de la cultura i de les tradicions. Una catequesi adequada a les característiques socioculturals de cada poble podrà proposar de manera eficaç l'Evangelí i la totalitat del missatge cristià, radicant més profundament en els cors el desig d'aquest do únic, obtingut en virtut de la mediació de l'Església.

Aquest Decret té validesa durant tot el Jubileu Ordinari del 2025, independentment de qualsevol disposició en contra.

Donat a Roma, a la seu de la Penitenciaria Apostòlica, el 13 de maig de 2024, Memòria de la Beata Verge Maria de Fàtima.

Angelo Card. De Donatis

Penitenciari Major

S.E. Mons. Krzysztof Nykiel

Regent

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/com-
guanyar-la-indulgencia-al-jubileu-2025/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/com-guanyar-la-indulgencia-al-jubileu-2025/)
(06/08/2025)